

Mihule brzdí stavby, její počty přitom stoupají

MF Dnes – Moravskoslezský, 28. 8. 2019

Kriticky ohroženému tvorovi se daří, biologové jej nacházejí v řadě toků v kraji

MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ Kvůli chráněné mihuli potoční v řece se musela měnit trasa tříneckého obchvatu. Někde se kvůli ní k nelibosti řidičů nesolí silnice, jinde ztěžuje a prodražuje rekonstrukce silnic a mostů. Odborníci přitom zjistili, že populace tohoto malého úhořovitého tvora je podstatně větší, než se dříve myslelo, a že jeho počty stoupají.

Nedávno mihuli, náročnou mimo jiné na čistotu vody, objevili dokonce v Olši u Tříneckých železáren. „Čistili jsme šterkovou propust a museli ji vypustit, když jsme na mihuli narazili. Jelikož zůstala na břehu, pracovnice městského úřadu ji hned vrátily zpět do vody,“ vylíčil hospodář třínecké rybářské organizace Libor Kocinec.

Biolog z Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity Bohumír Lojkásek, který mihuli potoční v Moravskoslezském kraji zkoumal, potvrzuje fakt, že se její výskyt zvětšil. „Zaznamenal jsem ji na spoustě toků. Jednak se zlepšila čistota vod a také metoda, jak se dostat k larvám, které přežívají čtyři roky v bahně. Dříve se vycházelo jen z údajů rybářů, kteří někde spatřili dospělou mihuli,“ konstatoval Lojkásek.

Podle něj mihule určuje nejen kvalitu vody daného místa, ale i zachovalost a pestrost říčního prostředí, proto je důležitá. „Vyskytuje se na Olši od Bukovce až po Třínecké železářny, na Ostravici od hřiště až po Frýdlant nad Ostravicí, v řece Lučině, Morávce, v Odře nad Odrami u Jakubčovic i v řekách Opavě, Moravici a na Osoblažsku. Ve Velkých Losinách na Dračím potoce jako na jediném místě v Česku žije mihule ukrajinská,“ sdělil biolog.

Škrtnutí ze seznamu ohrožených druhů je složité

Ač někteří rybáři mluví o tom, že jsou lokality, kde by se mihule klidně mohla lovit jako sardinky, odborníci s jejím vyřazením z Červeného seznamu ze skupiny kriticky ohrožených druhů nepočítají.

„Vyřadit něco z této listiny je složité a trvá to. Zvláště když se jedná o náš původní druh. U nepůvodního by to bylo snadnější. Myslím si, že mihule bude dál znamenat pro stavitele potíže,“ řekl technolog chovu ryb Radim Petrek, který tipuje až šedesátiprocentní přírůstek mihule ve vodních tocích v posledních rocích.

Nicméně Lojkásek dodal, že by se dalo uvažovat alespoň o změně statusu z kriticky ohroženého druhu do pouze ohroženého. „Na druhou stranu mihuli potoční nesvědčí sucho, protože žije při březích. Když je v toku málo vody, uhyne, takže pokud budou suché roky pokračovat, začne jí zase ubývat,“ zmínil biolog.

Podle mluvčí Agentury ochrany přírody a krajiny Kateřiny Šulové mají na posuzování druhů Červené seznamy určitá kritéria. „Ten, kdo má za to, že zařazení druhu v listině neodpovídá realitě, může s tímto podnětem oslovit autorský kolektiv příslušného

Červeného seznamu, aby tuto skutečnost zohlednil při jeho další aktualizaci,“
poznámala mluvčí.

Asi dvacet centimetrů dlouhou mihuli potoční s tělem úhořovitého tvaru bez bočních ploutví a bez šupin používali v minulosti rybáři jako návnadu na dravé ryby, končila také na stole, neboť její maso bylo považováno za výtečné. „Zajímavostí je, že dospělci nepřijímají potravu. Během vývoje u nich zakrní trávicí trakt, čili nemají ani ústní otvor. Pouze se rozmnoží a uhynou,“ uvedl Radim Petrek o mihulích, které se dožívají 5 až 7 let.

Ke kriticky ohroženým druhům v krajských tocích náleží ještě rak říční a kaprovitá ryba hrouzek Kesslerův. Silně ohrožená je pak škeble rybničná, rybky ouklejka pruhovaná, střevle potoční, vranka obecná a vranka pruhoploutvá a rak bahenní.

„Čistili jsme štěrkovou propust a museli ji vypustit, když jsme na mihuli narazili.“ Libor Kocinec, hospodář

Mihule potoční. Foto: Martin Polívka „Když je v toku málo vody, mihule uhynie. Pokud budou suché roky pokračovat, začne jí zase ubývat.“ Bohumír Lojkásek, biolog

Zdroj: <https://media.monitora.cz/pdf-preview/2576/66182348-e3052377646a1274567f/>